السنة السابعة والعشرون
جريدة حرة شرقية
مديرها ومحررها الاول
الشيخ ج. سانوا ابو نظارة
المصري
القاطن بباريس
فى شارع ريشه نمرة ٤٧

قيمة الاشتراك
فى جريدة ابي نظارة
والتودد والمنصف وعلاواتها
عن سنة واحدة
٢٦ فرنك
النقود ترسل الى المدير راسا
عن يد البوسته او بحوالة تجارية

عدد ٥ باريس فى شهر رمضان المعظم سنة ١٣٢١ .

المسألة المصرية بالمجلس العرفى الدولى

لايخفى على حضرة القراء الكرام انه منذ عامين تقريبا قد نظم الدول الافرنجية مجلسا عرفيا بمدينة لاهى عاصمة هولنده واعضاءه مكونة من نوابهم للفحص فيما بين الامم من الاختلافات والفرقات والمخاصمات والمنازعات الى غير ذلك لحسمها بالتى هى احسن لكف ما عسى ان يصدر من الحروبات وشن غارات البعض على البعض وبالفعل قد صار بواسطته حسم قضايا جسيمه دولية باوروبا وامريكا على الطف الاحوال وابدع الاشكال ولولاه لشبت نار الحرب وفنى فيها ارواح واموال عديدة وفى الواقع ان الذى تسبب فى تكوين هذا المجلس العرفى من اجل محبي السلم وحينئذ فكل مسالة طرئت بين دولتين مهما كانت فتعرض على هذا المجلس حيث انه عرف بالمساواة هذا وبينما كنا نتجاذب احاديث هذه الشؤن مع وطنيينا بباريس اذ قلنا لماذا لم تقتد المصريون بهؤلاء الامم المتمدنة وتعرض مسالتها على هذا المجلس العادل الذى احكامه نافذه ونواتجه حاسمه لاسيما وان مسالتنا المصرية اضحت من اسهل الامور لاننا الان لم نطلب من الانكليز استرجاع ما ابتاعوه منا بابخث الاثمان من سفن وترسخانات واملاك ولارد ما استعاروه من ديارنا من تحف ثمينة ولاانتيكات عديمة المثال ولا كتب عزيزة الوجود ولانلزمهم باحياء ما اماتوه منا فى حرواتهم المخترعة بل نطلب منهم فقط سحب عساكرهم من وادينا لاننا كلما نراهم امام اعيننا نتذكر خبائثهم ونتفكر قبائحهم فتتعكر ابداننا وتتسوخ بنا الارض وتضيق علينا رحبتها فى طولها والعرض اما اذا انجلوا من قد امنا نتساهم نوعا ولربما ننسينا ما فعلوه ايضا معنا من سوء المعاملة والضرر البليغ الذى لايحس به سوانا فابتهج الاخوان من هذا الراى وطلبوا منى تصوير كيفية هذا المجلس مع حضور المصرى امامه وذكر ما يحدث من المرافعة وتفصيل الامر بالفرنساوى لازدياد شهرة مسالتنا لدى قراء جريدتنا الاوروباويين وتخصيصه باللغة العربية لانه لاحاجة فى تفصيلها الناحيث اننا حافظينها على ظهر قلبنا فاجبتهم الى ذلك وبادرت برسم المجلس مع رئيسه وقضاته والمصرى امامهم ولو انه راسخ فى ذهنى بان هذا المجلس لاتهمه امورنا ولا حل مسائلنا ولايلتفت الا فيما يعود منفعته على دولته واهلها. وما حصل من الكلام بين رئيس المجلس ووطنينا هكذا

قدم المصرى السلام على ارباب المجلس ودعى لهم بالوفق والنجاح وحمدهم على عالى هممهم وفهمهم بان الغرض من حضوره لم يكن للتشكى من الانكليز ولا الطلب معاقبتهم لما فعلوه من السوء مدة اقامتهم بوادى النيل وانما رغب فقط من المجلس الزامهم بوفاء ما وعدوا به يوم دخولهم وهو الانجلاء حينما تتوطد الراحه ويستولى الامن بديارنا لاسيما وان حاكم البلد اليوم ذو عزم قوى وجاش سوى ومعرفة وخبرة بالامور ومواقعها وله لدى المتبوع الاعظم مقام رفيع وشان بديع فلهذه المناسبات قد وجب سحب عساكرهم وعودة مصر الى المصريين فقال له رئيس هذا المجلس بان ما قاله هو الصحيح ولابد من الاهتمام فى النظر فى هذه المسألة من كل بد انما الان لايمكنه فعل ذلك الا بعد حل جملة مسائل مهمة تحت الفحص والبحث فقال له المصرى اذا فمسالتنا لايجى دورها الا بعد زمن طويل فقال له الرئيس العجلة من الشيطان من تانى نال ما تمنى اصبر فقال له المصرى بقى لنا واحد وعشرين سنه واحنا نصبر ياخواجه والانكليز ماشية لقدام وتدبب فى شوكتها وتتمكن من الوطن واحنا فى التاخير والضعف وخرج من عنده وهو يقول هذا المجلس ما هو لنا وانما هو لمصلحتهم

ابو نظاره

مناقب و محامد سنیهٔ حضرت شهریاری
شیخ ابونظاره ایله عثمانلی دوستیله
محاوره‌سی

ابونظاره — صفا گلدیگز دوستم . بشونه بو گونلرده نره‌ده ایدیگز سزی گوره‌مز اولدیغه ؟

عثمانلی — عساکر عثمانیه ایله برابر ماکدونیاده ایدم . عاصیلرک دعوتنک تأدیب و تنکیللریله مشغول ایدم .

ابونظاره — عسکر عثمانینک دشمنی علیه جالدیرانه و شوخذلری ایجون ارکنه قوردلر شایسته بولندیره‌رده رجعت قهقرایه اوغرادامدجنابِ عظیم الشان بیک شکرلر اولسونکه . امت جلیلهٔ عثمانیه‌نک و دولت ابد مدت علیه‌نک اعلای شانه و شرفنه شوکتلو افندیمز حضرتلرینک عمر همایونلرینی جناب الله افزون ایلسونکه

عثمانلی — آمین ! یا ابونظاره سز بر رجل صالحسکز اثرگز مبارکدر دعاکز عندالله مقبولدر . خدمتکز مملکتمز ایچونه خیرلیدر . نه عجبا بو سنه درسعادته گلمدیگز ؟

ابونظاره — گلمدم . فقط وقتمز پادشاهمز افندیمز حضرتلرینی مسرور ایدهجک بر حیوه خبرلرم . فرده لزم وار ایدی که بونلر ذات اقدس همایونلرینک حکمدار اولدقلری اجنبیه عندنده و عموم اهل اسلام نزدنده رافع لوای عدل و تمدنه اولدقلری ایچونه فضائل علویه و خصائل جلیله ملوکانه‌لرینی اثبات ایده‌جکدی .

عثمانلی — پک اعلی گلهجک آیده گلیکز . خلیفهٔ اعظم افندیمز حضرتلری سزی سورلر . سزه اعتماد ایدرلر . سزی اک صادقه و مخلص بر بنده‌سی اولدیغه تلقی ایدرلر بر ترکلرده قلمکزله لسانکزله حقوقمزی مدافعه ایدر اولدیغکزی بیلدیککز ایچونه سزی جدا سورلر . رجال دولتده سزه نظر حرمت و محبتله باقارلر او حالده درسعادته گلیکز یا ابونظاره ، یا حبیب اسلام ؟

ابونظاره — انشاالله گلهجک آی گلیرم .

عثمانلی — او حالده رجا ایدرم بنی گله‌جککزدن خبردار ایدیگزکه گلوب سزی استانبولده که دوستلرکزله استقبال ایده‌یم ، معتمدکز اولادلرکزه بیلمکز نه قدرده لطیف و ظریفدر . مقتدر و مستعددر . حقنده گوستردیککز اعتماده بحق سزاوارد . مسلک صاحبی اولمه اهلیت حسن نیت ، غیرت ، ولی نعمت اعظمه قارشی محبت و صداقت فوق العاده‌ده بولنمی حسبیله استانبولده هرکس کندیسنی سیلر و سورر .

ابونظاره — استانبولده مکاتب شاهانه‌ده تحصیل گورمش اولانده بولدیگی کنجلر صالح ، فاضل اولمغله برابر خاقانه اعظم ولی نعمت حضرتلرینه قارشی صوک درجه‌ده بر حس صداقت و عبودیت بسلرلر .

عثمانلی — شو اوطه‌کزده ایچون طورانده غزته نه‌در ؟

ابونظاره — دنیانک هر طرفنده مشهور اولان نیویورق هرالدی غزته‌سیدر .

عثمانلی — بزدنه بحث ایدیورمی ؟

ابونظاره — اوت . مناقب و محامد حضرت شهریاریلرینه متعلق و بعض ارباب اغراضک نشریات بدخواهانه‌لرینی مبطل اوزونه بر مقاله‌یی محتویدر .

عثمانلی — جناب قاهر مطلق بو اهل غرضه و مفسدینی قهر ایلسونکه .

ابونظاره — بیلسه‌کز شو مقاله نه قدر ایی یازلمشدر .

عثمانلی — او حالده رجا ایدرم شمدیم نقاطی مختصراً احلاده‌کز .

ابونظاره — پک اعلی اشته مقاله‌نک مقصد سطرلرینی ترجمه ایدیورم دیکله‌یکز : « اوروپا حکمدارلری اراسنده بری امور خیریه عائد بر فعل و حرکت انسانیت‌پرورانه‌ده بولندیغی فعل مذکور حکمدارانه ایرتسی گونه بتونه آوروپا غزته‌لرینه کچرو مثللرجاب خلایه موسسه خیریه شو قدر اعانه‌ده بولندی و بیدجی اوداسر خلایه حسته‌خانه بر شو قدر عطیه احسانه ایلدی ده نشر و اعلانه اولنور . هرکس حکمدارانه شار الیهمانک رحیم و کریم اولدقلرینه دائر بر فکر حاصل ایدر . ذات حضرت پادشاهیه گلنجه حد و حسابه گلمز بونجه آثار شفقت و مرحمتلری حسنات و خیرات ملوکانه‌لری حقنده مطبوعات اجنبیه‌ده مقاله‌لر گورنمز فقط ممالک شاهانه‌ده بر دفعه اولدیغی حیدجی قیه ایرلک مبالغه‌لی صورتده یازیلور بر کره اسناد قباحت ایدیلر مسئولیت پادشاهه عطف اولنور حالبوکه غربده ، المانیاده بوزده وروسیاده کیشنف حادثه‌لرک کبی نیجه دقائع و فجایع الیمه وجوده گلیرده بونلر سکوت عنه براقلور و بونلرده طوبوقیه بر چاره و نه‌ده آلمانیا ایمپراطورینه اسناد قباحت و مسئولیت حتی خاطره بیله گلمز حالبوکه الغازی سلطان عبدالحمید خان ثانی حضرتلری جداً حکیم ، مدبر ، سیاسی ، محب خیرات و حسنات ، مروج مدنیت و خادم انسانیت بر حکمدار جلیل الشاندرلر » بونده حکمی مهم مقاله‌سنک بر ستونجا احاطه ترقیرورانه و تأسیساتشفقت کسترانه همایونلریله املا اتمشدر .

عثمانلی — آفرینه شو مقاله محررینه کندیسنی طانیرمیسکز ؟

ابونظاره — اوت . چوقده ایی بیلیرم . صاحب مقاله بر شی

D'une amabilité exquise et d'une grâce admirable. Nous avons donc été heureux d'entendre son juste éloge dans le discours magistral de M. Taunay et la fine allusion qu'il fit en faveur de la récompense honorifique dont il est digne. Notre Muse lui prépare une félicitation en vers.

A. N.

LE POÈTE ÉGYPTIEN ITALIEN

C'est ainsi que nos confrères d'Italie et nos compatriotes à Paris appellent le Cheikh Abou Naddara, dit le *Risveglio Italiano*, dans un gracieux article de son intelligent directeur, M. G. Barbesi.

Le Cheikh, continue à dire ce journal, mérite ce titre, car il profite de toutes les occasions pour glorifier l'Italie et célébrer ses grands hommes. A la venue de nos Augustes Souverains à Paris, le Cheikh Leur a consacré de beaux articles dans son journal et des odes magnifiques qu'il fit distribuer à milliers d'exemplaires aux fêtes franco-italiennes en l'honneur de LL. MM. le Roi Victor-Emmanuel III et la gracieuse Reine Hélène.

Le Risveglio annonce la publication des poésies italiennes d'Abou Naddara, qu'il vendra au profit des Sociétés italiennes de bienfaisance de Paris.

Nos sincères remerciements à notre sympathique confrère italien des lignes aimables qu'il consacre à notre cher Directeur.

LA RÉDACTION.

Conférences et Discours du Cheikh Abou Naddara

(19e ET 20e DEPUIS JANVIER 1903)

L'abondance des articles turcs et arabes ne nous permet pas de rendre compte, comme d'habitude, de ces deux discours que le Cheikh a prononcés au banquet qu'il a donné, le 6 novembre, en l'honneur de l'heureux anniversaire de l'Auguste naissance de S. M. I. le Sultan et à la fête de la Société lyrique et patriotique qu'il a présidée le lendemain. Nous enregistrons seulement ces deux discours en remerciant nos grands confrères parisiens : *Le Figaro*, *La Patrie*, *La Presse*, *La Revue Diplomatique*, etc., ainsi que nos aimables confrères de Turquie et d'Égypte qui ont tous rendu compte élogieux de notre banquet pour la fête de l'Empereur des Ottomans.

LA RÉDACTION.

زجل بلدى لطيف ظريف
يا ابن البلد يكفاك تستشخر
قم فوق وشوف الاجانب
راكبين عليك ناكر ونكير
وانت فى اخوك بس تحارب
حسره عليك يا ابن الاوطان
ميت الف حسره وشوبيه
جرى عليك الرحمن
ووقعت فى النار والمسيه
ومنين تروح برضك واقع
ان كان وراك والاقصادك
مالم تشوف لكشى نافع
ويبولك لبعض مرادك
الله وليك يا صابيم
يا الى على دينك ماسك
وللمسلمين عمله ولايم
وانت فى الحرايب ناسك
وماحدش زى الصايم
اللى يحب الله هايم
وفى صلاة الليل قايم
وله ثواب عند الديان
شرم برم حالى غلبان
(ع . ن)

پترو قوکلینو نام ذاتدر .
عثمانلی — بر پرنسك حقنده بویله خیرخواهانه و حقیقت
کستراته اداره کلام ایدیشی نه‌جه موجب مفخرت و مسرتدر
بو ذاتله نصل طانشدیکز ؟
ابو نظاره — بر ضیافتده بولشدق . بو ضیافت بك بیوك
و بر مقصد سیاسی تحتنده کشیده اولنمشدی . نظاره ، امراء
اعیاندن بر چوقلری ، اجنبی غزته مدیرلرینك اکثریسی دعوت
اولنمشدی . تکدرن صکره صاحب ضیافت قالقدی سیاسی بر
نطق بلیغ ایراد ایتدی . آندن صکره نظاره‌دن ، اعیاندن ،
علمادن بعضیلری نطقلر ایراد ایتدیلر . صکره سیره قالقدم سوزه
باشلادم . ترقیات مدنیه‌ده و اتفاق و محامد سنیهٔ حضرت پادشاهی
بر کرز کاه بو نطقم اوزره اجنبی حکمدارلرینك عدالت و اجراآت
ترقیاتی غایاتدرجه بحث ایتدم . صکره اصل مقصده رجوع
ایتدم شوکتماب افندمزك عدالت و شفقت شعارلرینی و مآثر جلیلهٔ
ملوکانه‌لرینی بر لسان حقیقی بلاغتله ذکر و تعداد و ذات
حضرت همایونلرینك یالکز اسلاملر حقنده دکل عموم خرستیانلر، موسویلر
حقنده اولان الطاف و عنایات جلیله‌سنی بر بر بیان و اثبات
ایلدم . علما و شعرای اسلامیه‌دن تقریظلر اوزرینه اوزون اوزادیه
بحث ایتدم سفره‌ده قالقدقده نصکك فرهن وسیغاره ایچلم
حلقه صالونه کیتدك . اوراده بعضه بدخواهات دولت
اولان غزته مدیرلری اطرافمی آلدیلر . آره‌مزده بر مجادله در
باشلادی . عرفه حقلد پادشاه ذی ذیشان . ترکلری بحوبه
مدافعه ایتدم آخرده تسلیم حقیقت ایتدیردم . حاضر بولنانلر
پترو قوکلینو برنسی حمایدی هراسه قالدی.
عثمانلی — طرفیکزدن شیخ افندی حضرتلری سز شوکتماب
افندمز حضرتلرینك التفات و تعطفات شاهانه‌لرینه
و امت محمدیه‌نك محبت و احترامنه لایقسکز .
ابو نظاره — اشته کندسیله شو صورتله طانشدیغم
برنس پترو قوکلینو الحال اتمه تنخونس اولرق بر خادم
دولت و سلطنت اولمه ایستدیکی دربار شوکتقراره کیتدی
اوراده دوستم داعمز اولان کنج واسطه‌سیله کوستردیکی خدمت
و صداقتنك مکافاتنی ده کوره‌رك ممنوناً پاریسه عودت
ایتدی . شمدی نشریات خیرخواهانه‌یه باشلادی . هله
یازدیغی شو مقاله محافل سیاسیه‌ده بیوك بر اهمیتله تلقی ایدلدی
عثمانلی — رجا ایدرم شیخم عینا تلفیجه مامه
بو ذاتك شرینی ایدیکز و تشکرات مخصوصه‌مزی ده
عرض ایلیکز

Vingt-septième Année

Fondateur
Directeur et Rédacteur en Chef
J. SANUA ABOU NADDARA
43, Rue Richer, PARIS

Le Journal d'Abou Naddara

Toute communication et toute demande d'abonnement doivent être adressées au Directeur du Journal

N° 5. — Décembre 1903

ABONNEMENTS :
Avec la Revue *Attawadod* et suppléments..... 1 an. 26f »
Abonnement simple, 1 an. 15 »

LE SULTAN ABD UL HAMID

Sous ce titre : « La Vérité sur le Sultan », le Prince Petrocokino vient de publier une remarquable étude dans le grand journal américain le *New-York Herald*, dirigé avec tant d'habileté et d'éclat par M. Gordon Bennett. L'importance du journal, la célébrité et le prestige de son directeur donnent un relief considérable à l'article du Prince Petrocokino. Nous aurions désiré le reproduire *in extenso*, mais le manque de place nous oblige à en donner un résumé succinct.

L'auteur constate qu'il n'existe pas sur terre d'homme plus calomnié que le Sultan dont l'humanité, la bonté et la tolérance sont sans bornes. Plus les journaux turcophobes d'Occident multiplient leurs exagérations, plus la popularité du Sultan augmente parmi les Musulmans. Il est curieux de noter que lors des actes de barbarie commis par des officiers allemands à Posen sur des enfants et sur leurs mères, nul ne songea à incriminer Guillaume II. De même les journaux se sont gardés de reprocher au Tsar les actes sauvages et cruels commis à Kichneff. Lorsque les Anglais ont commis au Transvaal d'odieuses violations du droit des gens, personne n'a accusé le roi Edouard VII d'avoir été le promoteur de ces actes criminels.

Pourquoi donc lorsqu'un malheur arrive dans l'Empire Ottoman, la Presse Européenne s'acharne-t-elle à en faire retomber la défaveur sur le Sultan?

La vérité est que Abd ul Hamid, loin de nourrir des sentiments de haine et de vengeance contre les chrétiens, nourrit au contraire des idées de concorde et d'apaisement.

Dernièrement, le Sultan perdit une de ses filles agée de quatorze ans. Aussitôt il pensa aux petites filles malades, aux pauvres, aux orphelins, et il fit construire à Chichli un magnifique hôpital d'après les dernières données de la science; les soins y sont donnés, sous la direction de grands médecins européens, par des sœurs de charité françaises et allemandes; toutes les dépenses sont supportées par la cassette impériale.

Le palais du feu Khédive Ismaïl à Stamboul, a été acheté par le Sultan qui l'a fait transformer en école gratuite des Arts et Métiers pour les enfants pauvres. L'instruction y est donnée par des professeurs de mérite, le Souverain lui-même payant tous les frais.

Le patriarche Œuménique avait acheté pour un million de francs l'ancien hôtel de Prinkipo dans le but d'y installer un hôpital-école pour les enfants orthodoxes; mais comme les fonds lui manquaient, le Sultan l'exonéra de toutes contributions arriérées et de tout impôt pour l'avenir.

Régulièrement aux approches de certaines grandes fêtes, le Souverain fait distribuer des sommes importantes aux Patriarches grecs, arméniens, bulgares, aux églises catholiques, chaldéennes, syriennes, melchites, ainsi qu'aux synagogues.

Ainsi, tandis qu'en Occident les religions, qui ne sont pas celles du Gouvernement, sont seulement tolérées et parfois odieusement persécutées, dans le domaine du Kalife de l'Islam, toutes les religions sont encouragées et secourues par le Souverain.

Nous avons eu grand plaisir à lire cet article du Prince Petrocokino, article d'autant plus important que son auteur est allé passer deux mois entiers à Constantinople pour se renseigner sur les choses ottomanes. Nos félicitations à la Princesse qui vient de recevoir le chefakat en rubis et brillants: cette distinction sera d'autant mieux accueillie ici que la haute société Parisienne apprécie hautement le charme, l'élévation d'esprit et l'inépuisable bienfaisance de la Princesse Petrocokino.

Abou Naddara.

L'Égyptien devant le Tribunal arbitral de la Haye

L'Egyptien. — Salut, vaillants apôtres de la paix, dignes représentants de la justice et défenseurs intrépides des opprimés! Puissiez-vous trouver grâce aux yeux du Juge Suprême et mériter par votre équité la rosée bienfaisante de Ses saintes bénédictions!

Tous. — Amen!

L'Egyptien. — Vous me connaissez, ô nobles fils de l'Occident. Je suis né à l'ombre de la grande Pyramide, du haut de laquelle plus de quarante siècles contemplent la Vallée du Nil, en deuil sur ses enfants morts dans des guerres fratricides, où l'envahisseur les a poussés pour les remplacer par son peuple avide et rapace.

Le Président. — Est-ce pour vous plaindre des Anglais que vous vous présentez devant notre tribunal arbitral?

L'Egyptien. — Non, honorable Président. Le fils de la terre des Pharaons ne garde pas rancune; il oublie les offenses et pardonne ses ennemis.

Un membre. — Est-ce donc pour te plaindre de ton Souverain national, ou de ton Khédive nilotique que tu viens ici?

L'Egyptien. — Non, ô juge estimé et impartial; car je vénère le Sultan Abd-ul-Hamid, et j'aime le Khédive Abbas. Je viens pour vous prier d'obtenir du gouvernement britannique l'accomplissement des engagements qu'il a pris en occupant notre pays.

Un membre. — Les ministres anglais d'alors se sont engagés à raffermir l'autorité du Khédive et à rétablir l'ordre dans la Vallée du Nil. Ils ont fait ce qu'ils ont promis.

L'Egyptien. — Ils ont promis aussi que, l'autorité du Khédive et l'ordre public rétablis, ils évacueraient la Vallée du Nil. Qu'ils s'en aillent donc.

Un membre. — L'Egyptien a raison de demander l'évacuation de son pays, puisque la paix et la sécurité y règnent.

L'Egyptien. — Louange à Dieu! Voilà un juge honnête; puissent tous ses collègues lui ressembler.

Un membre. — Mais les Anglais n'ont pas fait de mal à ton pays; ils y ont amené le bonheur et la prospérité.

L'Egyptien. — Le bien qu'ils nous font ne compense pas le quart du mal que leurs guerres en Egypte et au Soudan nous ont causé. Mais je vous ai dit, très estimés Messieurs, que nos populations oublient le passé et même s'engagent, si l'Angleterre retire ses troupes, d'aimer les résidents britanniques, de respecter leurs biens et de les aider à faire prospérer les immenses terrains, les innombrables propriétés qu'ils ont acquis à vil prix. Nous ne pouvons pas faire plus. Qu'ils rendent donc l'Égypte aux Egyptiens, et vous verrez, Messieurs, que nous saurons nous gouverner et continuer à marcher hardiment dans la voie du progrès et de la civilisation dans laquelle nous guide notre vaillant Khédive que Dieu conserve et bénisse.

Le Président. — Nous prenons en considération vos paroles, car nous trouvons juste votre cause.

L'Egyptien. — Vous allez donc prier le roi Edouard VII de retirer ses troupes de chez nous?

Le Président. — Nous nous occuperons de ton affaire aussitôt que nous aurons résolu les questions graves que nous avons en main.

L'Egyptien. — Ce sera long, très long.

Un membre. — Vous n'avez pas le feu dans la demeure, vous pouvez attendre.

L'Egyptien. — Attendre! Attendre! Mais voilà vingt-et-un ans que nous attendons, et en attendant l'Anglais s'établit définitivement dans la Vallée du Nil.

A. N.

Le Banquet annuel du Syndicat de la Presse coloniale

Nous avons eu l'honneur d'assister à ce grand banquet de trois cents couverts et le bonheur d'entendre trois remarquables discours de S. E. M. Doumergue, l'éminent Ministre des Colonies, qui présidait le banquet, de M. Vivien, président du Syndicat de la Presse coloniale, et de M. Taunay, vice-président.

Au nom de nos nombreux amis Musulmans des colonies françaises, nous avons félicité les éloquents orateurs de leurs discours politiques et patriotiques, et nous avons tenu à exprimer tous nos sincères remerciements au bienveillant Ministre de sa sollicitude marquée pour les indigènes Musulmans et de ses excellents efforts en vue d'amener entre ceux-ci et les colons français un rapprochement dont il est permis d'attendre les plus heureux effets.

Abou Naddara.

P. S. — L'hospitalité n'est pas la seule vertu des Orientaux, la reconnaissance l'est aussi, et nous l'exprimons sincèrement à notre cher confrère et ami, M. J.-L. Brunet, secrétaire général du Syndicat de la Presse coloniale, qui, dans cette inoubliable réunion, a été pour nous

PARIS. IMP. G. LEFEBVRE, 5 & 7, RUE CLAUDE VELLEFAUX

Tirage justifié : 15,000. — *Le Gérant* : G. Lefebvre.

T. S. V. P.